

Sevdikçe Veda Dedik

— Mavihüzün · 30 Kasım 2025

Sarı mavi saçlarının buluşmasıydı gördüklerim o an ilk bakış ve çok şey. Lütuf göstermeden yaraya tuz misali bası verdin, hiçliklerin olduğu bu hayatı sende sevdim ben. Pazar yollarında süzüle, süzüle gitmelerin dedikodu rehberliğinde sohbet etmelerin, mideme kramp girdiği hallerde gülüp geçmelerin, boydan elbiseli halinle nasılım demelerin, hep bir umutla yeni bayramları bekleyişlerim, kavuşma umuduyla el öpmeleri düşleyişlerim. Ana nazarıyla dualar ettiğim gariban hayatımın gelin olmuş haliydin sen. Bir gün idi unutulmayan zılgıtlar devamında silah sesleri tatlı merasimi meraklı kalabalık yol bütün geldikçe sana düşürmüş göz matemlerim. Kapı eşliğinde gördüm ya seni, yürek söner kalp gördükçe özlermiş. Bildik arkadaşlar bana bakar bende onlara o dakikaları yaşamak nede zormuş oysa, omuza teselli dokunuşlar kısa, kısa sözler bilinmezlikler o an bile doymadım sana, boyun bükülür soluk kesilir, kalp küser para pul dolu cepler insanı aşık edermiş; Diyarı terk edeli çok oldu yine Urfadayım, bir kaç hafta üç beş saat elbet geri gideceğim... demirden örgülü dış kapın kilitli bilmem nasıl veda edeceğim, Annen teyzeni görünce onlar sende diyeceğim, toprak altı kupkuru sahi ben kimde öleceğim kime veda edeceğim.

İbrahim KANDAMAR

28.11.2025